

تغییر در مدیریت پژوهشکده فیزیک

از اول مهرماه ۱۳۹۳، با خاتمه دوره ریاست دکتر رضا عسگری بر پژوهشکده فیزیک، دکتر محمدمهدی شیخ جباری تصدی این سمت را به عهده می‌گیرد. سمت مدیریتی جدید دکتر عسگری، «مجری طرح آزمایشگاه ملی فیزیک ماده چگال» است. این هر دو نفر از اعضای خانواده‌ای پی‌ام و از پژوهشگران فعال پژوهشکده فیزیک‌اند. به مناسبت این تغییر و تحول، روز ۳۱ شهریورماه مراسمی در ساختمان فرمانیه پژوهشگاه با شرکت رئیس و جمعی از پیشکسوتان و مدیران و اعضای هیئت علمی پژوهشگاه برگزار شد. متن سخنرانی‌های این مراسم، با اندکی تلخیص، در اینجا می‌آید.

سخنان رئیس پژوهشگاه

دیگر هستند. همین آقای دکتر سربازی که مقابل من نشسته، دکتر پور مهدیان، دکتر ارفعی، دکتر رفیعی تبار، دکتر پزشکی، و دکتر منصوری از جمله این مدیران هستند. در عین حال، ما دو تجربه دیگر هم ما آغاز کرده‌ایم که یکی از آنها انتخاب افرادی برای عضویت در هیئت علمی آ‌پی‌ام است که این تجربه از ۱۰-۱۵ سال پیش آغاز شده با این ایده که لنگرهایی در داخل پژوهشگاه داشته باشیم که آینده آ‌پی‌ام را به تدریج شکل بدهند و اتفاقاً دانشمندان خوبی در حوزه‌های مختلف جزو هیئت علمی آ‌پی‌ام شده‌اند ولی این معنایش این نیست که درهای اینجا را به روی دیگر دانشمندان ایران بسته‌ایم بلکه تجربه‌ای است در کنار تجربیات قبلی. تجربه دیگر، انتخاب بعضی از مدیران از میان علمایی است که عضو هیئت علمی پژوهشگاه هستند. مدیریت، باری است که آ‌پی‌ام بر دوش بعضی از دانشمندان می‌گذارد. در واقع، مسئولیتی است که علی‌الاصول پژوهشگاه از آن نفع می‌برد، و برای دانشمندان خودمان هم تجربه بدی نیست، اگر چه به حیثیت علمی‌شان ممکن است چندان دخیل نداشته باشد. اعتبار آنها در پژوهشگاه به عنوان دانشمند، ثابت و محفوظ است اما مدیریت در واقع یک حوزه کاملاً جدا از علم است. عالم علم در واقع عالم حقیقت محض است، و آنچه حق است باید راحت گفته بشود و مسئله‌ای ندارد. ولی عالم مدیریت، عالم مصلحت است یعنی مدیر باید توجه کند که چه چیزی ما را به هدفمان نزدیک می‌کند. معمولاً انتخاب‌های مختلفی — که گاهی چندان مطلوب و مطبوع نیستند — در برابرش قرار دارد و مدیر باید تصمیم بگیرد و تعامل‌های مختلفی را برقرار کند. به هر حال اداره پژوهشکده‌های ما توسط علمای خودمان تجربه خوبی است که حاصلش دارایی و دستاورد خوبی برای آ‌پی‌ام است. الان دکتر خسروشاهی در پژوهشکده نجوم، دکتر عسگری در پژوهشکده فیزیک،

خوشامد می‌گویم به همه عزیزانمان و خدا را شاکر هستم که در این جمع توفیق حضور دارم. قرار نیست که در اینجا سخنرانی مفصلی ایراد کنم و فقط می‌خواهم در این فرصت بعضی موارد تجربه خود را برایتان بازگو کنم. من همیشه به آ‌پی‌ام به عنوان یک تجربه نگاه کرده‌ام، یعنی همیشه می‌خواهیم بدانیم در جهت هدفی که به دنبال آن هستیم تا کجا پیش رفته‌ایم و آینده چگونه خواهد شد. خلاصه، این یک داستان جاری است و نه یک چیز نهایی شده. طی ۲۵ سال آ‌پی‌ام به عنوان یک مؤسسه موفق در سطح ملی ظاهر شده است یعنی تقریباً تنها مؤسسه‌ای است که همه تشکیلات حکومت از آن برای پیشبرد علوم پایه توقع و انتظار دارند. این یک انتظار ملی از آ‌پی‌ام و به عبارت دیگر، حیثیتی ملی است که ما به دست آورده‌ایم. حیثیت را بعضی وقت‌ها از بالا می‌دهند که چندان مقبول نیست! حیثیتی که از پایین به دست می‌آید اهمیت دارد. آ‌پی‌ام همیشه به دنبال این بوده است که هر دانشمندی که بخواهد کار علمی انجام دهد درهای این مؤسسه به روی او باز باشد. ما از این جهت تجربه مثبتی داریم. در خیلی از مؤسسات علمی تعصبات منفی و محلی جلوی انجام خیلی از کارهای علمی را می‌گیرد، مثلاً تعصب در این مورد که شخصی را که متعلق به مؤسسه یا دانشگاه دیگری است به کار نگیرند؛ ولی ما این روحیه را نداریم و نباید داشته باشیم. آ‌پی‌ام باید از هر دانشمندی که می‌خواهد کار علمی انجام دهد، از هر دانشگاهی که باشد، استقبال کند و این یکی از مبانی تشکیل این پژوهشگاه بوده است. در حوزه مدیریت‌های علمی هم همین‌طور بوده است. در این زمینه هم محدودیتی قائل نشده‌ایم و در میان مدیران علمی ما اشخاصی از هیئت علمی مؤسسات

خیلی کلی است. مراحل بعدی آن را انشاءالله به تدریج انجام می‌دهیم. این پروژه، یک پروژه بزرگ ملی است. وقتی می‌گویم پروژه ملی، دکتر منصوری زیاد خوشحال نمی‌شود ولی من می‌خواهم به ایشان بگویم شما نگران نباش. در کشور ما اگر مطلقاً گفتند «نه»، شما اصلاً ناراحت نشوید چون همیشه امکان دارد در داخل آن «بله» باشد و اگر هم گفتند حتماً کار را پیش می‌بریم و خیلی کمک می‌کنیم زیاد خوشحال نشوید. ما به این جور ابهام‌ها عادت کرده‌ایم. اخیراً دیدم که کام دکتر منصوری از عدم پیشرفت پروژه رصدخانه تلخ شده، طبیعی است چون بیش از همه ما دلسوز رصدخانه است، عمرش را روی این کار گذاشته است. منتها می‌خواهم بگویم دلتان بسوزد ولی نگران نباشید. این پروژه ملی هم انشاءالله شروع می‌شود و روزی افتتاح این پروژه را اینجا جشن می‌گیریم.



رضا عسگری در حال دریافت لوح تقدیر

خیلی خوشحال هستم که دکتر شیخ جباری پیشنهاد من را برای مدیریت پژوهشکده فیزیک پذیرفت و علی‌رغم اینکه میل چندانی به این کار نداشت، به اصرار من قبول کرد که برای دور دوم مدیریت پژوهشکده را بر عهده بگیرد. حُب، دکتر شیخ جباری را همه می‌شناسید. یکی از دانشمندان موفق آی‌پی‌ام در پژوهشکده فیزیک است. حیثیت علمی بالایی در نظر ما دارد و ما او را به عنوان یک دانشمند بزرگ آی‌پی‌ام می‌شناسیم. همه دوستش داریم و از هر جهت هم برایش آرزوی توفیق داریم. یکی از دلایلی که من به شیخ جباری پیشنهاد مدیریت کردم این است که دنبال تجربه‌های جدیدی در مدیریت علمی هستم. مدیریت واحدهای علمی در کشور ما خیلی اداری است و این خیلی بد است. رابطه مدیر پژوهشکده با علما و نوع تصمیم‌سازی‌اش باید کاملاً با یک اداره فرق داشته باشد.

من واقعاً به نسل جدیدان اعتقاد دارم و فکر می‌کنم اینها هستند که باید نوآوری کنند و ما پیرها زیر بغل آنها را بگیریم. دکتر شیخ جباری چند ویژگی دارد که من چون از نزدیک با او کار کرده‌ام شاید بیشتر از شماها از آنها اطلاع داشته باشم. یکی اینکه اگر مسئولیتی را به عهده بگیرد با تمام وجود آن مسئولیت را پی‌گیری می‌کند و به طور کامل پایش می‌ایستد و این به نظر من خیلی روحیه خوبی است. البته من گاهی نگران می‌شوم که زیاد وقتش را می‌گیرد. به عهده گرفتن این مسئولیت‌ها به نفع آی‌پی‌ام است هر چند ممکن است به ضرر خود دانشمندان باشد. نکته دیگر در مورد شیخ جباری این است که برای شوراهای علمی آی‌پی‌ام همیشه اهمیت قائل بوده است. یکی از دعوایی که قبلاً داشت این بود که به مصوبه‌ای که در شورا تصویب شده باید احترام بگذاریم. طبیعتاً شورای علمی هر پژوهشکده، بازوی خیلی خوبی است برای تصمیم‌سازی. تصمیم‌گیری با تصمیم‌سازی در مدیریت خیلی فرق دارد. در تصمیم‌گیری آدم خودش تصمیم می‌گیرد ولی این تصمیم‌سازی است که هژمندی می‌خواهد، یعنی اینکه جمعی با هم به یک تصمیم برسند. یکی از اشکالات احمدی‌نژاد این بود که حتی تصمیمات خویش را هم نمی‌ساخت. این را من در دوره اول ریاست جمهوری‌اش به او گفتم، و چون تصمیم نمی‌ساخت، تصمیم‌های خویش هم بد به نتیجه می‌رسید. دکتر شیخ جباری این جوری نیست و قائل هست به حیثیت شورای

و دکتر وحید دستجردی در پژوهشکده فلسفه از این مدیران هستند.

حُب، حالا دوره مدیریت دکتر عسگری در پژوهشکده فیزیک تمام شده و با مشورت خودش و دوستان دیگر دکتر شیخ جباری را به عنوان رئیس جدید پژوهشکده انتخاب کرده‌ایم. البته این را بگویم که رسم ما در آی‌پی‌ام این است که هیچ چیز یک‌شبه عوض نمی‌شود و کودتایی نیست. ساعت‌ها در مورد آن صحبت می‌کنیم و خبرش را همه می‌دانند و من هم اعلام می‌کنم و بعد به تدریج انجام می‌شود. من در ۲۵ سال گذشته فقط در یک مورد به صورت شبانه تصمیم گرفتم. برادری را از هیئت علمی دانشگاه تهران در حوزه علوم به عنوان مدیر اجرایی انتخاب کردم ولی عصر همان روز آدمم و دیدم که می‌گوید همه علما در آستین من هستند و باید همه بیایند اتاق من و از من اجازه بگیرند. همان موقع عزلش کردم چون این دقیقاً خلاف چیزی بود که ما انتظار داشتیم و این تنها موردی است که من شبانه تصمیم گرفتم و در بقیه موارد، تغییرات همیشه تدریجی و با بحث و مشورت بوده است.

دکتر عسگری هم دانشمند پر تحرک و جوان و با استعداد و موفقی است و هم به نظر من مدیریتش بسیار خوب بوده و برای مقاصد آی‌پی‌ام و پژوهشکده تلاش زیادی کرده است. البته در خیلی موارد، کمبودهایی که پژوهشگاه داشت به حساب دکتر عسگری نوشته می‌شد ولی ایشان زحمتش را کشید و چوبش را هم خورد. روی هم رفته، دو دوره مدیریت موفق داشت و این مؤید آن بحث من است که دانشمندانی که جزء هیئت علمی آی‌پی‌ام هستند، اگر صبر و حوصله داشته باشند و مسئولیت مدیریت را به عهده بگیرند، تجربه خوبی خواهند داشت. ولی باز هم می‌گویم که علمای ما در وهله اول به عنوان عالم برای ما مطرح‌اند نه به عنوان مدیر. من از دکتر عسگری خواستم تا پروژه آزمایشگاه ماده چگال را تدوین کند. این پروژه تنها پروژه‌ای در نقشه جامعه علمی کشور است که معنای مشخص دارد. بقیه این نقشه



محمد مهدی شیخ جباری و رئیس پژوهشگاه

نمی‌شد که بیاید ولی به تدریج داریم به جایی می‌رسیم که بتوانیم این را مطرح کنیم و افرادی علاقه‌مند باشند برای انجام این کار. دکتر شیخ جباری ضمن این که آدم قاطعی است ناز هم زیاد دارد و این طور نیست که هر سمتی را به راحتی قبول کند. ولی من هم نازکش حرفه‌ای هستم. عالم برای ما اصل است. آی‌پی‌ام برای ما ساختمان نیست. این ساختمان را بعد از ۲۰ سال ما ساختیم. آی‌پی‌ام را دانشمندانش می‌سازند. من فکر می‌کنم این دوره مدیریت شیخ جباری انتظاراتی را که گفتیم تحقق می‌بخشد و ما با یک ژانر جدیدی از مدیریت با مستندات صحیح روبه‌رو خواهیم بود که تجربه‌ای برای این پژوهشگاه است و برای خودش هم سلامت و توفیق آرزو می‌کنم. می‌خواهم از ایشان خواهش کنم که زیاد جوش نزنند ولی قاطعانه به کارش برسد. همین امروز به مهندس بهزادی گفتیم شیخ جباری پی‌گیر کار است، شما هم قدم به قدم با او راه بیا و این پی‌گیری‌ها را پاسخ مثبت بده.

من مثل همه شما و همه مؤسسان آی‌پی‌ام برای پژوهشکده فیزیک که دپارتمان بزرگ و موفق ماست و همیشه پرچمدار نوآوری است آرزوی توفیق هر چه بیشتر دارم. البته معنایش این نیست که دپارتمان ریاضی در نظر من درجه دو است. همیشه باید این را بگویم وگرنه خسروشاهی در جا یقه مرا می‌گیرد.

دکتر خسروشاهی: راجع به خانم میرزاخانی هم بگویید. مملکت استقبال خوبی از موفقیت او نکرد.

البته راجع به خانم میرزاخانی قرار شده ما مراسمی داشته باشیم که در آن درباره دستاوردهای ایشان بحث بشود. ما به توفیقات علمی او افتخار می‌کنیم. این را می‌گذارم به عهده شما و دکتر پورمهدیان و دکتر افتخاری و دیگرانی که سازماندهی این مراسم را به عهده می‌گیرید. در این مورد کاری به مملکت نداشته باشیم. من برای ایشان پیام تبریک فرستادم ولی تعجب نکنید که دولتمردان به این مسئله توجهی نکرده‌اند. این دولت که تنها یک سال از

علمی، ولی نظرش را صریح می‌گوید. شما نظرش را در مورد خودتان از نقدهایش استنباط نکنید. به همه نظر لطف دارد و همه را دوست دارد منتها زبانش زبان خیلی صریحی است، دیپلماتیک نیست، ولی احترام زیادی برای همه قائل است. مثلاً در موردی که در صدور حکم هیئت علمی برای فلان کس تأخیر شده بود، شیخ جباری حداقل شش بار به من زنگ زد که حکم او چرا تأخیر شده، مسئولیتی هم نداشت، فقط دلسوزی داشت. نکته دیگری که در ژانر مدیریتی شیخ جباری شاخص است مستندسازی است. گاهی که نزد من می‌آید همه چیزهایی را که می‌خواهد بگوید مستند کرده است. یعنی آدم دقیقاً می‌داند چه می‌خواهد بگوید و دنبال چی می‌گردد. تصمیم‌هایش هم همیشه مکتوب است. ما در آی‌پی‌ام در مورد مستندسازی نقص داریم. کسی که این نقص را قبل از همه برملا کرد دکتر خسروشاهی بود. خودش تحرکی را شروع کرد و مستندسازی خیلی چیزهای تاریخی آی‌پی‌ام را مدیون زحمات ایشان هستیم. خوش سلیقه هم هست، وسواس هم دارد. در قسمت مالی-اداری، یکی از چیزهایی که من از مهندس بهزادی خواسته‌ام ارائه اسناد دقیق است. این کار را ایشان شروع کرده و توفیقات خوبی هم کسب کرده است. در ژانر مدیریتی شیخ جباری مستندسازی نقش مهمی دارد. حالا چرا من دنبال مستندسازی هستیم؟ ما می‌خواهیم تجربه‌های خود را در هر مرحله‌ای ثبت کنیم و بعداً روی آن بحث کنیم و اگر لازم دیدیم تغییرش بدهیم و اصلاحش کنیم. تا به حال چندین بار از شیخ جباری خواسته‌ام که آیین‌نامه خاصی را تهیه کند و انصافاً با خوش سلیقگی و با دقت و وسواس بسیار زیادی این کار را کرده است و من و دکتر علیشاهیها به این نتیجه رسیدیم که در تهیه یک آیین‌نامه برای یک چارچوب کاری، اولین مشاور ما دکتر شیخ جباری باشد. من این نقص را دارم که آیین‌نامه‌ها را غالباً فرهنگی دنبال می‌کنم یعنی به جای اینکه مضبوطش کنم تبدیلش می‌کنم به یک فرهنگ و بعد با استمرار به آن عمل می‌کنیم. ولی ما مقدار زیادی آیین‌نامه داریم که محتوای آنها تناقضات آشکاری دارد.

ویژگی دیگر شیخ جباری در این است که دوست دارد اعضای هیئت علمی آی‌پی‌ام حضور بیشتری در تصمیم‌گیری‌ها داشته باشند. به نظر من ایده بسیار خوبی است حالا هیئت علمی آی‌پی‌ام دارد رو می‌آید، بدنه نسبتاً خوبی در حال شکل‌گیری در شوراهای علمی پژوهشکده‌هاست، من با این استراتژی کاملاً موافقم، دوستان ما هم موافقت دارند. ولی معنایش نیست که ما یکباره خودمان را محدود کنیم و از علمای خوبی که در کشور هستند استفاده نکنیم. همان طور که اشاره کردم این پژوهشگاه اعتبار ملی دارد. ملی معنایش این است که هر عالمی باید آی‌پی‌ام را پناهگاه خود بداند حالا چه جزو آی‌پی‌ام باشد چه نباشد، و اگر ایده‌های مدیریتی خوبی دارد مثل همه جای دنیا که آگهی می‌کنند و می‌گویند برای فلان پژوهشکده مثلاً مدیری برای ۴ سال می‌خواهیم، آی‌پی‌ام باید به جایی برسد که برای بعضی مدیریت‌هایمان بتوانیم آگهی کنیم حتی در خارج از کشور. چه اشکالی دارد که یک استادی با سوابق خوب از آن طرف دنیا بیاید و بگوید من ۴ سال اینجا می‌مانم و این کار مدیریت را انجام می‌دهم، و به تدریج این باب برای ما باز بشود. اگر ما این حرف را ۲۰ سال پیش می‌زدیم هیچ کس داوطلب

عمرش گذشته گرفتار انواع مشکلات -- از هسته‌ای و غیرهسته‌ای -- است. ما بیایم در جامعه علمی خودمان درباره کارهای میرزاخانی توضیح بدهیم؛ فقط تعریف و تمجید ژورنالیستی نکنیم. بلکه ریاضیدان‌هایی که در آی‌پی‌ام هستند کارهای علمی او را شرح بدهند، درباره اهمیت و سابقه

دستاوردهایش و خط علمی‌ای که ایشان شروع کرده و رویکردش که چرا موفق بوده توضیح بدهند.

در اینجا رئیس پژوهشگاه با اهدای لوحی به دکتر رضا عسگری از خدمات او در تصدی ریاست پژوهشگاه فیزیک تقدیر کرد.

* * *

سخنان رضا عسگری

آی‌پی‌ام هم استفاده خواهیم کرد. امیدوارم در این مسئولیت هم بتوانم قدم مثبتی بردارم.

من از همه واحدهای پژوهشگاه و مسئولانی که از فعالیت‌های علمی پژوهشگاه فیزیک پشتیبانی می‌کنند تشکر می‌کنم به خصوص از دکتر علیشاهیها معاون پژوهشی و همکاران ایشان، از مهندس بهزادی و مدیران تابع ایشان به خاطر تعامل خوبی که در مدت تصدی من با هم داشتیم، از دکتر غلامرضا خسروشاهی و مرکز اطلاع‌رسانی که پژوهشگاه مجبور است دائماً با این مرکز ارتباط داشته باشد و مزاحمت ایجاد می‌کند. از دکتر بهزادی و واحد کتابخانه، از مهندس شکوفنده و بخش شبکه و همکارانشان، از خانم ارفع‌ی که مزاحمت ما برای ایشان و همکارانشان زیاد بوده است. و اما در ارتباط با بخش‌های داخلی پژوهشگاه، بی‌شک اگر همکاری و همراهی صمیمانه بخش اداری نباشد کارها جلو نخواهد رفت و من خیلی خوشحال هستم از همکاران بسیار خوبی که در این قسمت داریم و جا دارد از تک‌تک این افراد، به خصوص از خانم بیله‌رودی مدیر اجرایی پژوهشگاه، خانم بابانزاده مسئول دفتر، خانم جم مسئول کامپیوتر، آقای علی‌آبادی در بخش کارپردازی، آقای زارعی و خانم باقری در بخش خدمات سپاسگزاری کنم. از دکتر شیخ جباری هم به خاطر قبول مسئولیت تشکر می‌کنم و برایشان آرزوی موفقیت دارم و امیدوارم با سابقه و تجربه‌ای که دارند، بتوانند جایگاه پژوهشگاه را ارتقا بدهند.

* * *

سخنان محمد مهدی شیخ جباری

من قبول مسئولیت کردم. به همان دلایل به‌رغم معمول چنین مجالسی، موقعیت و شرایط را برای صحبت در مورد ایده‌ها و طرح‌های مدیریتی خود مناسب نمی‌بینم. شایان ذکر است که پذیرش این مسئولیت در شرایط فعلی با عنایت به توانایی‌های کارمندان خدوم پژوهشگاه به ویژه سرکار خانم بیله‌رودی بوده است.

پیشاپیش از مجموعه مدیریت پژوهشگاه بابت تحمل احتمالی من در بین خودشان تشکر می‌کنم.

و البته در ناگفته‌ها دریایی مطلب نهفته است ...

توفیق روزافزون خود و شما عزیزان را آرزومندم.

قبل از هر چیز تشکر می‌کنم از همه کسانی که در این جمع حضور یافته‌اند. به خصوص باید از دکتر لاریجانی ریاست محترم پژوهشگاه تشکر کنم به خاطر تلاش مستمر ایشان برای ارتقاء بخش علمی پژوهشگاه. در مدت تصدی این مسئولیت، که حدود ۵ سال و ۹ ماه در خدمت شما بودم همیشه از راهنمایی‌ها و مشورت‌های سازنده ایشان برخوردار بودم. چون رئیس پژوهشگاه مسئولیت جدید آزمایشگاه ماده چگال را به من واگذار کرده جا دارد عرض کنم که بخش مطالعاتی این طرح کلان را انجام داده‌ام. طرح بزرگی است که به فازهای مختلفی تقسیم شده و فاز اول را امیدواریم به سرعت شروع کنیم. اعضای شورای علمی این طرح مشخص شده‌اند.

امیدواریم در فاز دوم، ارتباط این آزمایشگاه و آزمایشگاه‌های بیرون از کشور را برقرار کنیم. مقدمات این کار را هم فراهم کرده‌ایم. می‌خواهیم یک نفر از پرسنل خودمان را به شهر منچستر بفرستیم تا نزد «آندره گایم» برنده جایزه نوبل فیزیک ۲۰۱۰، دوره یک‌ساله‌ای ببیند و بعداً در آزمایشگاه ما کار کند. همین‌طور صحبت‌هایی با آزمایشگاه‌های معتبر دیگری شده مثلاً با مسئول انستیتوی CNR Nest ایتالیا، پروفیسور ویکتوریا پرگلینی، که امیدوارم سال آینده به ایران بیاید و یک همکاری بین‌المللی بین آزمایشگاه‌های ما و بیرون از کشور شکل بگیرد. در این طرح از فیزیک‌دانان و همه محققان نظری

قبول مدیریت و کار اجرایی عموماً برای کار پژوهشی جدی که نیاز به تمرکز کامل و صرف وقت و نیروی فکری زیاد دارد در بردارنده لطمات بالقوه بسیار است. قطعاً مجموعه پژوهشگاه و من نیز از این قاعده مستثنی نیستیم. برای یک دانشمند اندیشمند و محقق، کار اجرایی در وضعیت معمول و عادی یک مشغله بی‌لذت و ملال‌آور است. با توجه به پیشینه و فضای مجموعه، این مسئولیت برای من صفاتی دیگر نیز یافته است: مسئولیتی ملال‌آور، با اختیاراتی ناچیز و دردسرهای مخاطرات فراوان.

به هر حال، به دلایلی که در حوصله و موقعیت این محفل نیست